

vsaka zastopa nasprotno mnenje. Dasi ostaja avtor vedno v objektivni oddaljenosti, vendar čutimo, kam stremé njegove simpatije.

Njegove drame so odrsko zelo učinkovite. Njihova arhitektonika je dovršena. Videti je, da je dodobra poznal gledališče, saj tudi osebe njegovih romanov pogosto iščejo utehe in duhovnega oddiha baš v gledališču. Značaji njegovih oseb so psihološko utemeljeni in tako realistično podani, da nam vzbujajo maksimum iluzije in so zato do skrajnosti prepričevalni. Svoje probleme zna tako fino vlagati junakom v usta, da nad vsem dejanjem leži čuvstvo brezoblačne nepristranosti.

Pregled Galsworthyjevega življenja in njegovega literarnega dela nam odkriva v njem pričo stare Anglije, ki je imela svoje korenine v viktorijanski dobi. Kot pravi Anglež misli, da stvari ne morejo biti drugačne kakor so, drugačen more biti le človek. Zato ni v njem nič prevratnega zanosa. Reformatorska stremljenja so mu tuja in v tem se razlikuje od Shawa in Wellsa. Njegovo socialno mišljenje je tipično angleško. Izraženo je v naukih Stuarda Milla, ki zahteva, naj človek kontrolira samega sebe pred svojo vestjo in naj se po svojih močeh socialno udejstvuje. Po tem nauku naj se torej reformira vsak posameznik zase in tako se bo reformiral svet. Ta miselnost je značilna za elito človeštva, kateri pripada Galsworthy. Vendar ni malo umov, ki resno dvomijo o uspehu takih nazorov. Kljub temu je Galsworthy velika osebnost. Kdor je čital njegova dela, kdor ga je osebno spoznal, vsakdo je moral priznati, da je poleg njegove umetnosti najlepše, kar je v njem, njegovo zlato srce, ki je vselej in povsod izžarevalo le toplino in dobroto. „The Great Old Man“, kakor ga imenujejo, je bil najčistejši tip „gentlemana“, toda ne tistega, ki mu je neoporečna oblika nad vse, a je v sebi votel in prazen. Bil je „gentleman“ srca, ki je črpal svoje plemstvo iz globin svojega človečanstva.

SNEŽENA KEPA

V I D A T A U F E R

Po gorah in gričih
je razpela zima
svoje bele grudi.
Ob cestah visijo
raztrgane misli.
Luči se zlivajo
v podobo srca.

V mesto je prijezdil mrak.
Potopila sem se
v njegovo plavo haljo in
otrla nizko solzo. Zdaj čakam,
da pride nekdo
in vrže v moje okno
kepo snega.